

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan popoldne, izvenredni števila in priložnice.
Tisak: Prostor 1 m/m x 54 m/m za navadne in male oglase 80 vin.,
za trdnje razglase 120 K, za poslane in reklamne 2 K. — Pri naročilu
nad 10 objav popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištevno „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Značilna
ulica št. 5, pritrilna. — Telefon št. 90.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:		V inozemstvu:	
celoletno naprej plačan	K 120—	celoletno	K 140—
polletno	60—	polletno	70—
3 mesečno	30—	3 mesečno	35—
1	10—		12—

Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno 100 po nakaznici.
Na samo plačana naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Značilna ulica št. 5, I. nadstropje.
Telefon št. 34.

Dopise sprejema se po plačilu in začetno frankovano.
Rekopisov ne vrača.

Posamezna številka velja 60 vinarjev.
Poština pavilirana.

Odločen nastop Amerike — Wilson proti zavez- nikom in za Jugoslavijo.

LDU Trst, 16. febr. Snočni »Piccolo« priobčuje dopis iz Londona, da je Nitti na londonski konferenci dne 13. t. m. izjavil, da se lahko svobodno razpravlja o jadranskem vprašanju, on pa da ostaja pri pariškem kompromisu ali pri londonskem paktu. On pri tej priliki ni skrival težkoč izvedbe londonskega dogovora, toda je opozarjal, da bo dal Dalmaciji najširšo avtonomijo v vsakem oziru. Suvereniteta Italije bi bila reprezentirana le po italijanskem guvernerju, na podoben način kakor v angleških kolonijah. Ta izjava je iznenadila Milleranda in Lloyd Georgea, ki sta sklenila, da se o tej stvari pozneje razpravlja. Hkrati je bilo sklenjeno, da se mora to priobčiti jugoslovenskemu ministru za zunanje posle dr. Trumbiču, ki ima vsa pooblaščenja za rešitev jadranskega vprašanja. Ponoči pa se je zgodilo nekaj, kar je popolnoma izpremenilo položaj tega vprašanja. Vmes je posegel predsednik Wilson. Kakor doznajamo iz dobro poučenih krogov, je Wilson brzojavil v Pariz, da ne more odobriti niti pariškega kompromisa, niti londonskega dogovora, temveč da vstaja pri tem, da se ima v polnem obsegu izvršiti ameriški načrt. Ako bi zavezniški ministrski predstavniki tega ne sprejeli, zapuste ameriški zastopniki Pariz in prevzame zavezniške svoje usode. Dopisnik nadaljuje, da se je v dosedanjih pogajanjih glede jadranskega vprašanja zagrešila velika napaka, ki obstoji v tem, da se ni računalo z Ameriko. Potem ko je prišla ta vest iz Amerike, je Nitti živahno nadaljeval razgovore z Lloyd Georgeom in Millerandom, katerih

predmet je tvoril nastop Amerike. Ko so Nitti po konferenci vprašali, ali je možno iti preko Amerike, je izjavil, da je to izključeno, in sicer z ozirom na gospodarsko in finančno stanje Italije. Amerika ima napram zaveznikom nož v rokah in njen odstop s konference bi vplival usodno na vse zavezniške. Amerika molči, toda v odločilnih momentih javlja, da se vsi uspehi mirovne konference uničijo, ako bi njenih besed ne uvaževali. Zato naj se nihče ne udaja iluzijam, ki jih more razgnati najmanjši veter.

LDU Pariz, 15. februarja. (ČTU) Kakor piše »Journal«, so italijanski krogi v Londonu zelo razburjeni, ker je predsednik Wilson ponovno interveniral v jadranskem vprašanju. Wilson je sporočil Angliji in Franciji, da ne pripušči ultimata in da obe predlagani rešitvi, namreč londonski dogovor in kombinacija od 20. januarja nasprotujeta sklenom mirovni konferenci. Ako se zavezniški na te sklepe ne bodo ozirali, bo dobila Amerika svobodne roke. Wilsonov korak se ne nanaša samo na Reko, temveč tudi na rešitev maloazijskega vprašanja.

Vsled Wilsonovega veta postaja londonska konferenca vedno bolj sterilna. Ne le, da se jadransko vprašanje ne premakne z mesta — vsaj vidno, kajti na tistem dozoreva vprašanje samo ob sebi — ministrski predstavniki si ne upajo tudi v ostalih višjih vprašanjih izpregovoriti definitivne besede. Kakor je v jadranskem vprašanju naletela nova trozveža, ali bolje rečeno ministrski predsednik Nitti, na trden zid, ki ga je postavila Amerika, tako si tudi ne upajo odgovorni državniki izreči svoje sodbe v turškem in v drugih vprašanjih, boječ se, da bi ne naleteeli zopet na podoben odpor Amerike, katere je edina izmed velesil izšla iz vojne, ki se je odločila v prilog

zaveznikom vsled njenega brezprimernega sodelovanja, ne da bi bila vezana na eno ali drugo stran s kakršno kupčijo. Wilson je vstopil v svetovno vojno s svojim idealnim programom, ki je porazil centralne sile. Sedaj po končani vojni zahteva Wilson, da se ta program vsaj toliko spoštuje, da se narodom ne odvzamejo vsaj oni predpogoji, ki so za nje življenskega pomena. Ko je Amerika še sodelovala aktivno na mirovni konferenci, skušal je Wilson doseči s svojimi zavezniki nekaj modus vivendi. Ker je naletel na zakrknjeno trdnost, poslužil se je druge taktike: Zapustil je Evropo in se omejil na pasivno sodelovanje. Govori potem ameriškega kapitala, potem ameriške industrije in življskih zalog. Nikdo ne more oporekati, da je to govor, ki ga čuje in mora čuti najbolj gluho evropsko uho. Razumljiva nam je vsled tega konsternacija na mirovni konferenci, razumljiva konsternacija inozemskega — osebno italijanskega — časa. Komaj so spravili na nozorišče spretno inscenirano komedijo o vojaškem sporazumu Francije z Jugoslavijo, ki naj bi prisilila Francijo k izdatnejšemu demantiranju v obliki krepke odporne italijanskega zahtev, že je nastopil drugi deus ex machina — Wilson, ki je zagrozil odpoklicati svoje zastonstvo s konference. Italijanski listi skušajo potezo parirati. S stra-

hom se vprašuje »Piccolo«, ali se namerava Wilson zopet povrniti v Evropo na aktivno sodelovanje in z znano energijo zastopati svoje nazore. Ali ni mogoče, da je Wilson vsled dolgotrajne bolezni za svoja dejanja, če že ne neodgovoren, pa vsaj »inkontrolabel«, ker prepušča svojim somišljenikom preveliko delovno polje. Toda Nitti sam ugotavlja, da je bila pogreška delati račun brez Amerike in da bo treba vsled tega zopet z njo računati. »Piccolo« dopisnik poroča, da se je o tem konferenca že posvetovala in da se je prišlo spontano ali vsled vpliva kakih druge tajne sile, do zaključkov, ki jih danes še ni mogoče objaviti. Nitti je govoril o tem na dolgo z Lloyd Georgeom in Millerandom. Ti pogovori so se vršili pred konferenco. Konferenca se je nato pač bavila z raznimi pendentnimi in tudi z jadranskim vprašanjem, ni pa ničesar sklenila. Kake komentare je povzročil osebno pri Italijanih najnovejši Wilsonov nastop, je lahko umljivo. Kakor poroča »Piccolo«, se očita Wilsonu, zakaj ni te svoje ideje manifestiral poprej nego danes, ko je prišlo jadransko vprašanje že do take faze, to se pravi, ko se je zdelo Nittiju, da je jadranski problem zrelo jabolko: treba je samo malo potresti s palico francosko - jugoslovenskega dogovora, pa pade v naročje blaženo se smehljajoči Italiji.

odgovor, kar jo bo na eni strani rešilo teh sitnosti, na drugi strani pa bo prišla po ceni in vsaj nekoliko upravičeno do westfalskih rudnikov, ki ji tako dišijo.

Sicer pa ne manjka tudi nekoliko neprostovoljnega humorja pri vsej tej stvari. Če bi ne bilo namreč vojnih krivcev, bi tudi ne sedeli danes alžalski poslanci v francoskem parlamentu. Da pa ni vojna kak banket, na katerem se cedi šampanjec (izjemno generalnih štabov!), to vedo najbrže tudi na Francoskem, ki ima nekoliko prakse v tej obrti.

Pa recimo, da ne gre toliko za krivdo na izbruhu vojne, ampak za razna barbarstva, ki so jih dekretirali komandanti in izvrševali podrejeni organi. Kar se tiče podrejenih organov, ne pridejo v poštev, ker je bilo tu povlečje. Glede poveljnikov pa bi bilo mogoče dobro, da se ogleda Francija najprej doma. Po takozvani bitki pri Charleroi je dal francoski generalisim postreliti par generalov, ker so baje delali na svoje past, v resnici pa, ker so zgubili bitko. In takrat se je menda na Francoskem pojavil predlog, da se ustrelj vsak vojskovodja, ki zgubi bitko, kajti njegova dolžnost je, da pozna položaj in ne začne bitke na slepo srečo, kajti drugače je vse skupaj činično igranje s človeškimi življenji. To je bil seveda nesmiseln predlog, kajti vprašanje je, kdo bi se hotel biti vojskovodja, gotovo pa je, da bi bili dotični ustrelni francoski vojskovodje v slučaju, da bi bili v sovražni deželi, uporabili vsa sredstva, da zmagajo; besede grozovitosti ne bi bilo v njih besednjakih.

Vojna je višek takozvanega boja za obstanek, cela armada od najvišjega do najnižjega tvori skupino, ki pozna samo prirojeni instinkt samobrambe. Tukaj ni moralnih kriterijev, kriterij je samo zmaga in poraz. Zastonj je grmel Tolstoj proti Napoleonu in ga imenoval največjega krvnika sveta. Francozom in tudi drugim je Napoleon inkarnacija vojaške ženjalnosti, na njegove žrtve se nihče niti ne spomni. In dokler bodo vojne, bodo tudi grozovitosti in sicer tem večje, čim bolj bo napredovala tehnika. Tehnika in civilizacija namreč ne poboljšuje ljudi, dela

Vojni krivci.

Zavezniške države zahtevajo od Nemčije in njenih nekdanjih zaveznic čez 800 oseh, ki so krive na izbruhu svetovne vojne in njenih rafiniranih grozovitostih. Spiritus agens cele akcije je Francija, ki tudi reklamira največji kontingent, nekaj čez tristo.

Kaj bo končno ukrenila Nemčija, je danes še negotovo, kajti njen položaj je silno delikaten. Če se vlada ure, je pričakovati eventualne nove blokade in prodiranja zaveznikov v Nemčijo, kar bi takoj razbilo vse njeno gospodarsko življenje, ki se je začelo nekoliko stabilizirati. Če se vda pritisku, izbruhne državljanska vojna, v kateri podleže vlada, kajti

poleg vojaštva je tudi velika večina ostalega prebivalstva proti izročitvi ljudi, v katerih vidi vteleseno svojo nekdanjo veličino. Državljska vojna v Nemčiji pa ni Antanti nikakor ogrožila, nastale bi lahko velike komplikacije. Nemčija bi se mogoče zvezala z Rusijo in cel Vzhod, pa ne samo evropski, bi lahko znova zažarel. Evlog tega je vprašanje, ali bi dotičniki lepo čakali doma, da jih vlada zbere skupaj in pošlje Ententi, ali pa bi se razpršili hitro na vse vetrove izven domovine in bi imela Ententa čast, da bi jih iskala nekaj let po tujih državah. Zato je verjetno, da pričakuje Ententa odklonilen

V. V. Krakovski:

Hamlet.

(Travestija.)

(Hamlet v fraku in cilindru, s šopkom v roki kot snubač.)
Ljubiti ali ne ljubiti? To je zdaj vprašanje: li srcu laže je prenašati nadloge silne razposajenega fantovstva ali bolje zanj bi bilo ohrabriti se in na mah končati vse težave z ženitvijo? Se poročiti in soproj postati — nič drugega — in vedeti, da sveti zakon sam le premaga srčno bol ter stiske vse zatre, ki so družice samskega stanu, gotovo to bi cilj bil, ki samec vsak si ga želi. Se poročiti — mož — Mogoče šlapa? Ha, tu spak tiči! Dogodki, ki vrše se za kulisami zakona, če fantovskim kedaj slovo bi muham, šalam dali, nas silijo k pomislekom. To tehtni so oziri, da samski stan tak čisto zdaj dosega stara leta. Kdo fantovstva sicer bi nosil križe in težave, kdo jel v gostilnah muhe v juhi, lase pri pečenki, prečul noči pri vinu, barko vozil, mačka zdravil.

brez gumbov nosil suknjo, vedno zaprašen klobuk, brez krpe srajco, v postelji spal trdi, nezrahljani, poslušal zbadanjagospoj in starih dev zdihihaje, odganjal upnike nadležne, če se vsega tega oprostil bi že lahko s kratkim »DA«? Kdo bi sameval in mrzlo fantovsko ponoči postelj sam ogrevaj? Le, ker bojazen močna pred nečim nam po poroki — zakonski stan, v naprej neznan! Čigar ograje nikdo oženjenih še ni preplezal — bega našo voljo, da raiši vso bridkost in muke samskega stanu, kakor da zbežati bi k neznanim. Tako pretvarjajo nas dvomi v plahe bojazljivce: mars'kdo, ki frak si še nadel je in cilindar, da bi šel snubit, pa zbeži, ko teh domisli se vprašani. Celo zaroke, ki skovale so jih dobre tetke, vsled ravno teh pomislekov razdrte, so zgubile pogosto blagoslov že svetega zakona. — — — Venus, zaščitnica zaljublencev! Pomozi mi v tem težkem trenutku, da mol čolnčič ne zajadra v luko kake okrutne mi Ksantipe!

Antonio Francesco Doni:

Ljubezenska novela.

Svoje dni živel mladenič, dvaindvajset let star, plemenitega rodu, visok in vitek, krasnega obraza in rasti, polnega čela, jasnih oči, ravne nosa, zob kakor iz slonove kosti izrezanih, žareč kot roža, divnih rok, nog, vratu — skratka popoln in dovršen lepota. A vrhu tega oblečen po najnovejši modi.

Ta mladi mož je imel že dve leti ljubezen s šestnajst- do osemnajstletno gospodično, ki je bila tako izjemno krasne postave, da bi noben slikar na svetu ne mogel naslikati lepše od nje. Bila je mirnega in nprstvenega značaja, razumna v svojem vedenju in lepa kakor angel, ki je prišel iz neba, da se le za hip nastani na zemlji.

A shajala sta se krasna zaljubljenca le z velikimi nevarnostmi in s silnimi zaprekami. Dekličin oče je namreč že določil za ženo drugemu in ne dal bi je mladeniču, ker je bila hčerka bogatejša in iz odličnejšega rodu.

Miljenec pa je govoril tako krasno in se je vedel tako sladko, da je dekle končno vstreglo njegovim prošnjam in mu dovolilo tajen nočni sestanek, ki naj bi prav v njegovem domu končno zadostil višku njegovega hrepenenja. A kdor bi bil mogel pogledati v srce obeh mladih ljudi, bi bil opazil v obeh enako živ

mladenič je torej oblekel docela škrlatno obleko, pošto z najlepšim žametom in atlasom, ter ogrnil plašč povsem po modi, se napomnil in odšel tako za svojim plačmenom.

Služkinja ga je odvedla v klet, kjer je imel čakati dotlej, da zaspe vsi ljudje v hiši.

A dekle je prišlo samo nekolikokrat k njemu, da potolaži svojega ljubljence in da ga bodri, naj vzdrži še nekaj ur, ki se zde pač obema cela večnost. In nato je vselej odšla zopet k svojim staršem.

Ti so svojo hčerko silili že večkrat, naj se omoži; toda ona se je vselej vpirala s trdno mislijo nani, svojega ljubčka, ki ga je imela zmerom zaprtega v svojem srcu. In ravno tistega večera so ji starši prigo-varjali hujše ko kdajkoli.

Ljubimec, ki je čakal v samotni, pa je gorel od hrepenenja, se je tresel od radosti in je umiral od bolesti. O, kako je težko pričakovanje! O, kako nezgodna je strast!

A, glej, tu je prišla gospodična zopet ter se je vrgla v njegovo naročje. In trepetajoč je izpregovorila nj: »Ah, čemu bi se ne vdala takemu žaru?«

In ker je bilo njeno hrepenenje enako njegovemu, je rekla: »Da!«

»Toda kam naj se deneva, ko je tu le gola prst?«

In dekle je dejalo: »Položi ven-dar svoj plašč na tla!«

A tu slišite, za Boga, to krasno povestico, to novo, čudno istorijo!

Ljubimec je odgovoril: »Zamagal bi si na prsti svoj krasni plašč.«

Gospodični je bilo žal ljubima, tako navadnega, in dejala je: »Res je!« — in odvedla ga je navzgor.

Mislil je, da ga vede v svojo kamrico, toda odprla je vežna vrata, ga pahnila na ulico in jih zaklenila za njim.

Druga dne pa je poslušala svojega očeta in se je omožila z izbranim snubcem.¹⁾

¹⁾ Pisatelj Doni je živel v letih 1513 do 1575 v Florenci in Benetkah. Kakor Bandellu, Giralduju in Grazziniu je bil tudi Doniju, kakor vsem pisateljem XVI. veka, vzornik Boccaccio s svojim »Dekameronom«.

Doni je napisal knjigo dialogov z naslovom »Marmil« (marmorne stopnice) po slavni stopnicah cerkve Santa Maria del Fiore v Florenci, zbornik novelet, bajk in alegorij z naslovom »Moral filosofia«, več veseloiger, med temi »Stufainolae« (Brivca), ter celo vrsto satiričnih črtic na florentinske gledalce obeh spolov in vseh starosti. Take črtice so bile po velikanskem uspehu Boccacciovom v XVI. tako modne, da so jih pisali tudi plemeniti, mentni in duhovniki; vse pa so imele poleg pikantnega značaja moralne poudke.

— K vračanju vojne odškodnine v zasledovanem ozemlju. Naše Goričane, katerim je vojna uničila premoženja ali pa deloma njihovo premoženje ali nepremično imetje, zanima v največji meri vračanje, kako pridejo do odškodnine za izručeno imetje. Italijanska vlada je v tem ozvedu izdala celo vrsto nareh, katere je v izveščju objavila tudi »Goriška Straža«. Vendar so določbe tega narehja jako domankljive, tako da ni mogoče dati prisadetim povsem to-

nih in zanesljivih navodih. Zlasti pa ostaja popolnoma odprto vprašanje, ali imajo pravico zahtevati odškodnine od italijanske vlade tudi one osebe, ki so se izselile iz zasedene ozemlja iz tega ali onega razloga. Mi ne verujemo, da bi italijanska vlada, bila tako generozna, da bi izplačevala odškodnino tudi takim opeham. Zato pa se nam zdi stralno čudno, da se mudi v zadnjih časih v Sloveniji gosp. dr. Diego Ziegler, bivši sodnik in da obliše

našim ljudem, da jim preskrbi vojno odškodnino potom gorških odvetnikov dr. Bozzinija, seveda proti masnemu plačilu. Kolikor smo izvedeli, zahteva kar po 60 in več italijanskih lir predplačila. Svoj čas je gosp. dr. Ziegler bil v ogromnih denarnih stiskah. Ni torej izključeno, da ga je privedla do posevov, ki jih napravlja našim beguncem, bolj želja za zaslužkom, kakor pa obstoječa možnost, da begunci, kateri se ne mislijo več vrniti na svojo domaćino, dobijo izplačano odškodnino. Po obstoječih predstavi, mogel bo vsakdo, ki je vsled vojne pretrpel kako škodo na svojem imetju v zasedenem ozemlju, zahtevati odškodnino. To je ena leta po izvršeni aneksiji. Hipotetični zahtev v Gorici pa daje že sedaj posojila proti 3 odstot. obrestovanju na zneske, ki jih bodo prizadete osebe imele pravico prejeti z korenjega naslova. Formalnosti, katerim je treba zadostiti, pa so velike. Zato je neobhodno potrebno, da vsak poselec na lica mesta s pomočjo kake dobro poučene osebe, najbolje kakega pravnega zastopnika, uve-

de potrebne korake, da pride do odškodnine, odnosno posojila. Kar se tiče premičnine, mora najti kakega, da je dotične nepremičnine res posedoval in da so mu bile vsled vojne uničene ali poškodovane. Kar se pa tiče nepremičnin, je potrebna sodna cenitev ali pa cenitev od strani »Genio militare«. Dogaja s tudi, da »Genio militare« na zahtevo lastnika izvrši potrebna popravila na poškodovanih posojilih in da se potem stroški prednamenujejo na odškodnino, ki jo bo lastnik svoj čas prejel. Za vse to pa je nujno potrebno, da se osebe, ki nameravajo prositi za odškodnino, ali sedaj začasno za posojilo, vrnejo v zasedeno ozemlje in tam same ukrenejo vse potrebno. V Gorici se nahaja več slovenskih odvetnikov, ki bodo radi šli našim ljudem na roko, da dosežejo, kar se snloha da doseči. Svarimo pa vse naše ljudi, da bi se dali na lica kakim odposlancem gorških italijanskih odvetnikov, ki kotovo nimajo drugega namena, kakor da jim prazniho žepe. — P. P.

in hočem, dokler ne odnese Laha vrag, uštevati gostilnabje naše Ljubljane. Toda Ljubljana ima ob današnjih razmerah že preveč gostilnabja in težko mi je dobiti skromno sobico s hrano. Obeležam se do toliko prijateljev in znancev, ki jih iskreno pozdravljam, s prošnjo, da mi blagovolijo pomagati dobiti primerno sobo, eventualno s hrano. Julij Nuwak, Ljubljana, Narodni Dom, Tajništvo sok. Saveza.

— Mestna zastavljavnica opozarja vse p. n. stranke na povznanje pristojnih, ki je razvidno iz tozadavnega razpisa v uradnih prostorih.

— K zastupljenju dijaka, Policija je včeraj aretirala šoferja Edi Kolesa, Ljubljana. Kolesa je zelo kompromitiran. — Nesrečni dijak je kunil 5 gramov strimmina, na penasto slastičico ga je potresel samo 2-5 grama. Steklenico je potem shranil na stranišču stanovanja. Pogreb dijaka Bntine je danes popoldne ob 2. iz deželne bolnišnice k Sv. Križu.

— Ukradena je bila iz žepa večeraj dopoldne na trgu denarnica, v kateri je bilo nekaj denarja in zlati uhan. Kateri so bili zelo drag spomin. Oseba je znana, pozivlja se, da takoj vrne vsaj njane nazaj na naslov: A. Š. Hilsnerjeva ulica 12/II., drugače se zadeva naznani policiji.

— Pretep, danes ob 3. zjutraj je bil na neki predstavi prireditvi zelo resen pretep. Došlo je do prave bitke in rokooborbe.

— Umrl je 14. t. m. v deželni bolnici gozdarski oskrbnik na Rle-du g. ing. Josip Kenda. Pogreb se je vršil v ponedeljek. Blag mu spomin!

Poltura.

— Iz gledališke pisarne, Repertoar (spremenjen). Opera. Februar 17. torek, Netopir, abonement A. 18. sredo, Mignon, abonement C/34. Drama. Februar 17. torek, Nočni čuvaj, izven abonementa ob 3. uri popoldne, 18. sredo, Kristalni grad, abonement B/34.

— Filozofska fakulteta v Skopju. Izšel je regentov ukaz, s katerim se ustanavlja filozofska fakulteta v Skopju. Fakulteta je torej ustanovljena, nima pa še profesorjev. Zato je razpisalo ministrstvo za narodno prosveto natečaj, s katerim išče za to fakulteto potrebne profesorje, in sicer profesorja za filozofijo in pedagogiko, profesorja za geografijo, profesorja za etnografijo, profesorja za srbski jezik in jugoslovanski jeziki, profesorja za ostale slovanske jezike in literaturo, profesorja za zgodovino Srbov, Hrvatov in Slovencev itd.

Sokolstvo.

Sokol I. v Zagrebu. Mnogo članov Sokola I. se je s premetstvom državne železniške direkcije preselilo v Zagreb. Ti tvorijo tam svoj krožek, ki so obenem člani in telovadci Sokola v Zagrebu. — Bratje, tudi začasno ločeni od Ljubljane, ostajajo zvesti Sokolu I. — Poslali so društvo po br. L. Mikarju 1146 K. Hvala. — Odbor.

Sokol v Ljubljani. Imel redni občni zbor dne 25. januarja t. l. Društvo šteje 126 članov in članic in 120 naročiteljev, gojencev in gojek. Sedanje živahno vrvenje v telovadnici obeta lepe uspehe v prihodnjem letu. Društvo ima v gotovini 5120 K 40 v. Knjižnica je poslovala od decembra in šteje 70 zabavnih in 47 strokovnih knjig. Po spremembi pravil v smislu novosadskih zaključkov se je vršila volitev novega odbora. Izvoljeni so bili br.: starosta Josko Rajh, podstarosta Ivan Koropec, načelnik Franjo Luhe, načelnica Hermina Maharič, odborniki: Ciril Mikl, Jože Velmar, Jože Jelovec, Slavko Stopar, dr. Dolničar, Janko Dilak, Boris Mihalič, s. Lufinova. Namestniki: Franjo Novak, Franjo Stanjko, s. Vera Kikčeva. Pregledniki računov: dr. Heric, Jan Bankart.

— V Škofji Loki je umrl starosta ondotežnega Sokola nadučitelj v nokolu in posestnik g. Slavko Flis. Pokojnik je bil v najtežjih časih stehar narodnonapredne stranke v Škofji Loki in okolici. Z vsa dušo se je oklenil sokolske ideje in stal dolga leta na čelu šokofloškega Sokola. Bil je kremenitega značaja, nadvse delaven in je užival vseobče simpatije. Bodi vrlému somišljeniku ohranjen trdnim spomin.

— V Svetni vas na Koroškem se je koncem januarja sprejela nastopna resolucija proti italijanskemu imperializmu in nasilnemu miru: Na protestnem shodu v telovadnici Sokola v Svetni vasi na Koroškem zbrani zborovalci najodločneje protestirajo proti nasilnemu miru, ki nam za nalaga ententa in katerega ne moremo sprejeti z nosenim nočiem, ker bi morali pusti ti toliko najzavednejših bratov, umirajočih na svoji čisto slovenski zemlji pod italijanskim jarmom. Pozivljamo vlado v Beogradu, naj sprejme predloženo predsednika poslancev zasedenih okrajev, dr. Dinka Trinaističa.

— Vinska sfera. Novo mesto, 17. februarja. Pred tukanjskim okrožnim sodiščem bi se včeraj imela vršiti kazenska razprava proti župniku Kozlenu in 12 posvetnikom zaradi znanih vinskih izgradov. Zastojstvo je predlagalo delegacijo ljubljanskega deželnega sodišča, zato je bila razprava preložena na nedoločen čas.

— S obohem iz zasedenega našega ozemlja sem se izotnil pomurni interniranec, iz katerega emse vrnil domov pred dobrim mesecem.

Najnovejša poročila.

STALIŠČE DEMOKRATSKE ZAJEDNICE.

Beograd, 16. februarja. Danes je zborovala demokratska zajednica, katera je po poročilu ministrskega predsednika odobrila postopanje vlade in ponovno sklenila, da glede razpusta predstavništva vztraja na svojem stališču ter da zahteva takojšen razpust in razpis volitev po novem volilnem redu, ki ima za podlago srbsko volilni zakon, s spremembami, ki jih moderna doba predpisuje.

PRVA SEJA NARODNEGA PREDSTAVNIŠTVA.

LDU Beograd, 16. februarja. Včeraj se je po trimesečnem presledku vršila seja začasnega Narodnega predstavništva. Nekoliko pred 16. uro so se začele polniti galerije z občinstvom, ki je bilo zelo radovedno, kako bo izpadla prva seja po dolgem prestopu. Novinarske lože so bile polne, dočim so diplomatske lože zasedle ženske. Prvi je vstopil gosp. Protić in sedel na prvo klopo desne, za njem pa so vstopili posamezni člani parlamentarne zajednice.

Bilo je prisotnih manj vladnih, kakor članov opozicijskega bloka. Od črnogorskega kluba je prisostovalo šest članov, od socialnih demokratov ni bilo nikogar. Od republikancev je bil navzoč poslanec Zlatić. Vseh skupaj je bilo navzočih 39 poslancev. Ob 16. uri 45 minut je predsednik dr. Pavlovič otvoril 69. sejo začasnega Narodnega predstavništva. Tajnik Jovanović čita zapisnik prejšnje seje, ki se odobri. Narodno predstavništvo vzame na znanje odsotnost poslancev Simeonovića in Sokića radi bolezni. Predsednik ugotovi, da so v času, odkar je bilo prekinjeno parlamentarno zborovanje, umrli poslanci dr. Pokračnik, Kosta Božić in Radovan Marković, katerim parlament izkaže počastitve s tem, da poslanci vstanejo. Tajnik prečita ostavko poslance Koste Kujundžića. Ostavka se izroči verifikacijskemu odseku. Nato so se pričele nekatere interelacije. Na koncu se laži predsednik Narodnega predstavništva, da je vlada podala ostavko, ki je bila sprejeta. Vseled tega parlament v smislu poslovnika ne more delovati. Ko bo nova vlada sestavljena, do predsednik takoj v sporazumu z novo vlado sklical predstavništvo k novi seji.

DR. VESNIČ JE VRNIL MANDAT. Beograd, 16. februarja. Ob 17. je posestil Vesnić ministrskega predsednika ter ga ponovno vprašal, ali vztraja demokratska zajednica na svojem stališču. Davidović je odgovoril, da je pripravljen z njim se pogajati še le, ako se izkaže s formalnim pooblastilom, da sestavi koncentracijski kabinet, ki bi imel nalogo razpustiti predstavništvo in nemudoma razpisati nove volitve.

Vesnić je izjavil, da pričakuje, da demokratska zajednica vendar še izpremeni svoje stališče in je prosil, naj o tem še enkrat sklepa. Davidović se je na to vrnil v sejo demokratske zajednice, katera je na to znova potrdila stališče predsednika. Predsednik je to javil še ob 19. pismeno Vesniću. S tem je Vesničeva misla pokonana in Vesnić je mandat vrnil regentu.

ZNAČAJ VESNIČEVE MISLJE.

Beograd, 16. februarja. V političnih krogih se veliko razpravlja o značaju Vesničeve mislje. Dočim se v najbolj poudčenih krogih zatrjuje, da je imel Vesnić definitivni mandat za sestavo koncentracijskega kabineta, je on sam v svojih pogajanjih trdil, da ima samo o tem poskušno razpravljal. Zdi se, kakor da si je Vesnić previdoma hotel olajšati eventualni umik.

IMENOVANJE.

Beograd, 16. februarja. Blivši generalni konzul v Chicagu dr. Ivan Shwezel je imenovan za načelnika v oddelku za zunanjo trgovino v ministrstvu trgovine in industrije.

MEJA V BANATU.

LDU, Veliki Bečkerek, 16. februarja. Romunski listi javljajo, da je meja v Banatu popravljena v korist Jugoslavije, tako do bodo Modoš, Pardan in Feni pripadali Jugoslaviji. Po tej vesti bo šla meja med Jugoslavijo in Romunijo od Temiša preko Barača in Vilada.

OGORČENO ITALIJANSKO ČASOPISJE O WILSONOVEM NASTOPI.

LDU Beograd, 16. februarja. Presburo doznava z Pariza: Nota, ki jo je predsednik Wilson poslal francoski in angleški vladi, je povzročila občo osuplost. Italijanski listi kritizirajo brezobzirno to uporno zadržanje predsednika Wilsona v korist Jugoslavije in grede tako daleč, da izjavljajo svoje miselnice, po katerem Francija, Anglija in Italija ne bi trehale ozirati se na to noto in da naj rešijo evropske probleme brez ozira na severnoameriške države. Ker pa so evropski zadevi nikoli skoro nopoloma odvisni od Zedinjenih držav glede finančne in dobav, ti listi manj nagnajo na severnoameriške države, temveč le bolj ostro mednarodna Wilsona ter si prizadevajo dokazati, da je Wilsonova sedma avtoriteta v slovenski državi ena-

ka učil, ker se mu ni posrečilo, da bi ameriški senat ratificiral versaillesko mirovno pogodbo. Bilo bi nepravilno, ako bi generalizirali in rekli, da je tudi francosko časopisje enodušno izreklo enako sodbo o predsedniku Wilsonu. Jasno je, da italijanski kritiki mrzijo predsednika Wilsona, ker vidijo, da se predsednik še vedno pokazuje kot branitelj principa pravice in da morajo zavestne sile hote ali nehot s tem računati. Listi poimajo, kakšne posledice bi nastale, ako bi se Zedinjene države eventualno umaknile s mirovne konference. Lloyd George in Millerand sta se namram italijanskemu ministrskemu predsedniku Nitti ju obvezala, da se sedanjí pregovori v Londonu ne bodo prej prekinili, dokler ne bo rešeno jadransko vprašanje, bodisi z nasiljem, da se sprejme londonski dogovor, ali pa da se sprejme od obeh strani kompromisni predlog. Nitti je sporočil Lloyd Georgeu in Millerandu, da bo dala Italija Dalmaciji avtonomijo, ako se sprejme londonski dogovor, tako da bi postala Dalmacija demokratska republika s takimi pravicami, kakor jih ima Kanada napram Angliji. S to obljubo namerava Italija preseliti one osebnosti v Franciji in Angliji, ki se vedno smatrajo, da bi londonski dogovor pomenjal krivico za Jugoslavijo. Tako je bilo stanje pred intervencijo predsednika Wilsona. Ko pa je predsednik Wilson nastopil z goreto zahtevom, je nastalo isto stanje, kakor je bilo koncem decembra 1919, ko so Francija, Anglija in Zedinjene države izročile noto italijanskemu ministru zunanjih stvari Scialoj. Veli se, da sta Millerand in Lloyd George odgovorila predsedniku Wilsonu, da bosta počakala njegovega odgovora, preden se bo sklenila definitivna odločitev o držanju Francije in Anglije v jadranskem vprašanju.

WILSON VZTRAJA.

LDU Pariz, 16. februarja. Predsednik Wilson je izjavil francoski in angleški vladi, da stoji glede jadranskega vprašanja na stališču, katerega so zavzele Anglija, Francija in Zedinjene države napram Italiji z noto od 9. decembra 1919. Ameriški poslanik v Parizu je izročil angleškemu in francoskemu poslaniku noto, ki sta jo prelela v Londonu dne 14. februarja zjutraj in v kateri pravi predsednik Wilson med drugim, da sta ti dve rešitvi jadranskega vprašanja v nasprotju z odločbami, ki jih je sklenila mirovna konferenca in z njimi popolnoma soglašala. Ako bi se zavestne sile na ta opomin ne ozirale, bi Amerika ne bila več vezana. Zdi se, da stoji predsednik Wilson na tem stališču ne samo glede jadranskega in reškega vprašanja, marveč da se bo predsednik Wilson protivil tudi vsaki rešitvi malozasiškega vprašanja brez Amerike.

KONFERENCA V LONDONU.

LDU, Beograd, 16. februarja. Iz Londona javljajo, da se na konferenci predsednikov še ni razpravljalo o jadranskem vprašanju. Naša poslanika Pašić in dr. Trumbić sta imela več sestankov s francoskimi in angleškimi državniki.

Gospodarske vesti.

— Borza. LDU Beograd, 16. febr. Finančno ministrstvo je doseglo končan uspeh na borzi in zmanjšalo kurz tulj valut. Srbsko-francoska banka se je v tej borbi pokazala popolnoma nemočno. Na trgovski svet je s to situacijo nenavadno zadovoljen.

Aprovizacija.

— Splošna gospodarska zadruga za Slovenijo v Ljubljani. Razdelitev moka. V sredo, dne 18. februarja se prične delitev moka po sledečem redu: V sredo, dne 18. februarja izkaznice 1-200; v četrtek, dne 19. februarja št. 201-400; v petek, dne 20. februarja št. 401-600; v soboto, dne 21. februarja št. 601-800; v ponedeljek, dne 23. februarja št. 801-1000; v torek, dne 24. februarja št. 1001-1200. V sredo in četrtek od št. 1201 naprej in zamudniki. Stranke se opozarjajo, da se držijo predpisane reda. Osebe, ki imajo rjave izkaznice za cenijo prehrano, naj jih prinese s seboj, ker daje ta izkaznica pravico do cenjene moka, kadar pa pri nakupu ne predloži izkaznice, mora plačati moko po nabavni ceni.

Poživdhe.

— Izgubljena je bila danes dopoldne na poti od finančnega ravnanstva denarnica z manjšo vsoto denarja. Železničar, ki jo je našel, naj jo odda na Gospodarsko cesto št. 13, vrata 23.

300 kron nagrada. Izgubil se je domantni nihan z devetero demanti. Naladit naj ga proti nagradi 300 kron odda poštni v Ljubljani. Pred nakupom se sveti.

Poziv. Kdor je videl v nedeljo dopoldne pred prodajalno Kregar na Sv. Petra cesti kakega avtomobilista naj se blagovoljno odloži v omenjeni trgovini. Vsakogar ki bi mogel dati kakršnakoli posnela, orošimo eventualno proti dobri nagradi, da nam gre na roko.

Pravni uradnik.

Rado Pustosiemšek.

Odgovorni uradnik:

Božidar Vodač.

Posedstvo manjše s hišico, hlevcem, vrtom. do 6 km od kolo-
dvora na Goreniskem kupim.

Odber.

Prodavati za delikatesnu trgovinu koja hoće raditi i pomoći sve druge poslove u kući i positi na cijelo kućanstvo jednog osamljenog trgovca trebam. Traži se veliko poljevanje i marljivost. U kući je cijela opskrba a plaća po dogovoru. Ponude na fotografijom i daljine uvjete daje trgovina mesara i delikatesna, Zagreb, Nikolićeva 12. Mjesto je odmah prazno. 1278

nost! Ako mislite, da je to v
Vašem interesu, zanimajte se
za kavraško mleko! Ne ve-
rujte tuji besedam, temveč
posvetite se z zdravnikom.

„Kefir“

privrnostno moč z dobrimi referencami. Ponudbe naj bodo opremljene s spričevali in navdbo zahtevkov. 1196

Orlovstina znamka s strunami navzkriž
popolnoma nov, krasen glas, orehove
barve se proda. Cena 20 000 K. Ogle-
dati pri R. Luckmannu od 10.—12. in od
2.—4. na Zaloški cesti 1., I. nadstropje
Sarabonova hiša. 1210

VABILO

na

subskripcijo delnic

Kolinske tovarne kavnih primesi, trg. deln. podjetja.

Na podlagi sklepa rednega občnega zbora delničarjev z dne 27. oktobra 1919 in odobritve državne uprave se zvišuje delniška glavica Kč. 9.000.000.— z izdanjem 15.000 na ime se glasečih, polno in v gotovini vplačanih delnic lit. B po Kč. 200.— nom. na Kč. 12.000.000.—. Z ozirom na to si dovolji upravni svet vabiti gospodje delničarje na subskripcijo novih delnic ob sledečih pogojih:

- 1.) Subskripcijski rok se začne 9. februarja in se konča 25. februarja 1920
- 2.) Na 3 delnice po Kč. 400.— nom. pripadeta dve novi delnici, ki se glasita na Kč. 200.—; na 3 delnice po Kč. 200.— nom. pripade jedna deln. ki se glasi na Kč. 200.—. Gospodje delničarji, kateri se vdeče subskripcije, naj pri eni od subskripcijskih poslovalnic predložijo pri subskripciji svoje stare delnice (brez kuponskih pot), ki se jim bodo po označbi o izvršeni subskripciji takoj vrstile. Na zadnji strani priglasitve je treba popisati številke predloženih delnic v aritmetičnem redu. Delnice iz zadnje emisije (december 1919) imajo istotako pravico subskripcije se vdeležiti; za uveljavljenje subskripcijske pravice na te delnice je treba predložiti subskripcijsko potrdilo.
- 3.) Subskripcijska cena za dosedanje delničarje je Kč. 800.— in je v polnem znesku takoj pri subskribiranju plačljiva.
- 4.) Nove delnice imajo delež na čistem dobičku začeti z dnem 1. januarja 1920.
- 5.) Glede delnic, katere bi iz razpoložene števila ne bile subskribirane na podlagi prednostne pravice, si pridržijo upravni svet dodatno odločitev.
- 6.) Izkupček, dosežen nad nominalno ceno (ažijo) pripade rezervnemu fondu.
- 7.) Subskripcijske poslovalnice so: Česká banka v Prahi, Živnostenská banka v Prahi, vse podružnice teh bank, Občodni úvěrní ústav v Prahi (Mariánská 33) in blagajnice vseh zavodov družbe.

V Prahi, dne 9. februarja 1920.

Kolinska tovarna kavnih primesi, trgovsko delniško podjetje

Ing. Fisek I. r., predsednik upravnega sveta.

PRIPOMBA: V Ljubljani se subskribira pri blagajnici podružnice „Kolinske tovarne kavnih primesi“. Znesek je treba pri subskribiranju plačati v češki valuti, na kar se gospodje delničarji opozarjajo.